

Vår tro som berättelse

Sionförsamlingen i Linköping bekänner tillsammans med den världsvida kyrkan bibelns tydliga budskap att Jesus är Gud och frälsare. Vi lutar oss mot de Apostoliska och Nicenska trosbekännelserna och relaterar till *World Pentecostal Conferences* och *Pentecostal European Fellowships* grunddokument. Det här är berättelsen om vad allt detta innebär för oss.

1. Vem är jag?

2. Var är jag?

3. Vad är fel?

4. Vad är lösningen?

5. Vilken tid är det?

6. Vad gör vi?

1: Vem är jag?

Vi är, man och kvinna, del av Guds skapelse, älskade människor skapade till Guds avbild.¹

Vårt syfte är att leva i relation med den Treenige Guden – Fader, Son och Ande – att älska,² tjäna³ och ge Honom ära.⁴

Vår uppgift är att aktivt återspegla Gud i relation till oss själva, andra människor och i förvaltning av skapelsen.⁵

Men denna goda skaparintention blev skadad och förvanskad.

2. Var är jag?

Vi lever i ett universum som skapades perfekt⁶ och som del av Guds eviga plan. Skapelsen upprätthålls av en kärleksfull Gud som vill sin skapelse väl.⁷

Gud har existerat i evighet⁸ i tre personer Fader, Son och Ande – treenighet av ett och samma väsen. Gud är den ende som har liv i sig själv.⁹ Allt är skapat av Honom.¹⁰

Gud är skild från skapelsen, men samtidigt nära och aktivt engagerad.¹¹ Hela tillvaron är totalt beroende av Guds upprätthållande nåd.¹²

Gud är inte en gud bland många,¹³ eller identiskt med det universum Han skapat,¹⁴ eller en Gud som aldrig ingriper i sin skapelse. Skapelsen inkluderar även änglar, andevarelser som skapades för att tjäna Gud.¹⁵ Det finns ingen kraft som står i motsats till honom.¹⁶ Gud är suverän,¹⁷ Herre över hela skapelsen¹⁸ (materiellt och andligt).

Skapelsen är inte som Gud först avsåg, utan är nu i ett brustet tillstånd.

3. Vad är fel?

Allt som är fel med oss och världen – ondska, död och lidande – är ett resultat av skapelsens uppror mot Gud och Hans goda vilja (synd).

De första människorna – Adam och Eva – valde att följa Frestarens lockelse att leva ett självcentrerat liv istället för lyda och ära Gud. Egenkärleken och viljan till oberoende och egenmakt resulterade i människans medvetna uppror mot Guds uttryckliga vilja – synd. I syndafallet brast gudsrelationen och Guds avbild i människan förvanskades. Konflikt och kaos ersatte harmoni och frid mellan Skaparen, människor och skapelsen i stort.¹⁹

Människan föll under Guds heliga vrede²⁰ och rättvisa dom;²¹ från att vara fri under Gud till att bli en slav under synden,²² från Guds vän till hans fiende,²³ från ett liv i Guds

närhet till en tillvaro i existentiell exil och främlingskap.²⁴ Mänskligheten genomsyras av synd samtidigt som Guds avbild kvarstår i grund.

Syndafallet resulterade i att död, ondska och lidande blev verklighet²⁵ på alla plan i skapelsen: individuellt, sexuellt, socialt, politiskt, ekonomiskt, ekologiskt etc.

Ondskan finns personifierad i Satan (djävulen), en fallen ängel, som tillsammans med ett antal andra änglar, först gjorde uppror mot Gud.²⁶ Satan och demonerna är verksamma och söker att vilseleda människor bort från Gud till synden.²⁷

Vi var hopplöst förlorade och oförmögna att ändra situationen. Men Gud lovade att återupprätta relationen mellan sig själv och människan och återställa sitt konungliga rike där liv, rätt och rättvisa ska segra.²⁸

4. Vad är lösningen?

Människans enda hopp finns hos en nådefull och barmhärtig Gud som inte vill att någon ska gå förlorad.²⁹ Räddningen består i Guds ingripande, när Han återställer den goda relationen mellan människor,³⁰ sig själv och skapelsen.³¹

I enlighet med sitt löfte började Gud sin räddningsplan genom att ingå förbund med Noah där han lovade att inte förgöra jorden,³² med Abraham då han lovade välsignelse till hela mänskligheten,³³ med Moses där han gav sin lag och löften för att forma ett folk åt sig själv³⁴ och med David lovade han att en kung skulle komma som skulle återupprätta Guds eviga rike.³⁵

I Jesus Kristus uppfyllde Gud alla sina löften och försonade allt med sig.³⁶ Människans räddning blev verklighet när Gud verkade i Jesus Kristus.³⁷ Han som är sann Gud³⁸ blev sann människa³⁹ i jungfrufödelsen.⁴⁰ I sin Person uppenbarade Jesus vem Gud är,⁴¹ sin undervisning lärde han hur man ska leva i Guds kungadöme och i sina mirakler visade Jesus att gudsriket brutit in genom honom.⁴² Genom döden på korset tog Jesus vår plats,⁴³ bar vår synd⁴⁴ och skuld,⁴⁵ och dog vår död.⁴⁶ Men döden kunde inte hålla honom i sitt grepp,⁴⁷ utan på tredje dagen uppväckte Gud honom till liv som den förstfödde i Guds nya skapelse och universums Herre och Kung.⁴⁸ Genom Jesu död och uppståndelse besegrades mänsklighetens fiender: synden, Satan och alla onda makter⁴⁹ och döden.⁵⁰ Försoningen är komplett och färdig från Guds perspektiv. Vad som återstår är att människan väljer att låta sig försonas med Gud.

Den individuella Gud-människa relationen helas när vi av nåd gensvarar i tro till Guds kallelse, omvänder oss från vårt uppror och i dopet bekänner Jesus Kristus som Herre över världen och oss själva.⁵¹ Gud inbjuder oss till en upprättad relation men han förutbestämmer inte vår respons.⁵²

Genom pånyttfödelsen blir vi adopterade som barn in i Guds familj och får kalla Gud vår "Far",⁵³ får del av den Helige Ande, får evigt liv⁵⁴ och Guds avbild börjar, genom den Helige Andens kraft, återställas för att mer och mer leva ett Kristuslikt liv.⁵⁵ I allt lever vi i ett ständigt beroende av Gud.⁵⁶

Jesu död och uppståndelse fullbordade en god relation mellan Gud och mänskligheten där inget kan separera oss från Guds kärlek;⁵⁷ den troende står som försonad⁵⁸ och rättfärdig⁵⁹ inför sin Skapare. Dock finns synden kvar inom människan,⁶⁰ och utgör en daglig kamp.⁶¹ Hoppet är Jesu återkomst och vår kropps uppståndelse då all synd och dess konsekvenser omintetgörs i och utanför oss.

Vi som tror på Jesus Kristus som Gud och frälsare är del av Guds folk i världen. Men den som inte tar emot Guds räddande nåd i Jesus Kristus kommer att vid hans återkomst⁶² bli dömd och gå evigt förlorad.⁶³

5. Vilken tid är det?

Kristna lever i överlappningen av två tidsåldrar; "den kommande tidsåldern"⁶⁴ har påbörjats medan "den nuvarande onda tidsåldern"⁶⁵ fortsätter. Vi tillhör den tillkommande tidsåldern, fast är fortfarande del av den som är på väg att upphöra. Vi lever i spänningen mellan det som *har skett* i Jesu första tillkomst och det som *skall ske* i hans återkomst till jorden. Som Guds folk ska vi leva *i* men inte *av* världen.⁶⁶

Vi är redan nu del av Guds rike,⁶⁷ medan vi ser fram emot att en dag ärva Guds rike.⁶⁸ Vi är redan räddade,⁶⁹ fast vi väntar på att bli räddade.⁷⁰ Vi har redan blivit friköpta,⁷¹ medan vi väntar på att bli friköpta.⁷² Vi har redan gjorts rättfärdiga,⁷³ fast vi väntar på att vinna rättfärdighet.⁷⁴ Vi har redan uppstått med Kristus (andligt sett),⁷⁵ medan vi väntar på uppståndelsen i Jesu återkomst.⁷⁶ "I Kristus" har den nya skapelsen påbörjats,⁷⁷ fast skapelsen fortfarande "suckar och våndas"⁷⁸ under syndens förbannelse.

6. Vad gör vi?

De goda nyheterna om Guds frälsande verk i Jesus Kristus förväntar sig vårt gensvar i tro, omvändelse och dop.

Genom dopet i vatten visar vi lydnad till Jesu befallning⁷⁹ och bekänner öppet vår tro på Jesus Kristus och därmed kopplas vi till hans död och uppståndelse.⁸⁰ Dopet är för dem som själva väljer att vara Jesu lärjungar.

Barn som ännu inte kommit till medvetenhet om synd och behov av frälsning, vilar ännu i Guds nåd. Därför ber vi för och välsignar barnen som Jesus gjorde,⁸¹ i förhoppning att de en dag kommer till tro och väljer att låta döpa sig.

Alla troende har Guds Ande inom⁸² sig men bör även leva i ständig överlåtelse och förväntan att bli rustade och använda av den Helige Ande. Jesus gav löften om att troende kan fyllas helt och hållet av – döpas i – den Helige Ande och utrustas med kraft som en gåva med åtföljande tecken,⁸³ där tungotal är det mest vanligt förekommande.⁸⁴

Denna erfarenhet leder till att troende upplever Andens person och verk mer påtagligt, framförallt genom att någon eller några av Andens mångfaldiga gåvor manifesteras mer kontinuerligt i deras liv, där tungotalet har en särställning.⁸⁵

Gud ger kraft genom sin Ande, så att Jesus blir tydliggjord⁸⁶ och det han "började göra och lära"⁸⁷ kan fortsätta genom sina vittnen.⁸⁸ Den helige Ande styrker hoppet om Guds rike genom att stundtals manifesteras "den kommande världens krafter"⁸⁹ i helandemirakler, profetiska tilltal och andra Andens gåvor. Andeuppfyllelse leder till att den profetiska tjänsten stärks,⁹⁰ att tillbedjan fördjupas⁹¹ och evangelisationen intensifieras.⁹²

Profetisk tjänst, kraftgärningar och andra karismatiska uttryck är gåvor från Gud⁹³ för att betjäna andra. Andliga gåvor är inte bevis på andlig mognad hos den som blir använda i gåvorna.⁹⁴ Andlig mognad visar sig bara i ett Kristuslikt liv där Andens frukter är tydliga.

Alla vi som gensvarat genom tro, omvändelse och dop är del av Guds nyskapade mänsklighet, Guds folk. Vi har blivit inympade i Guds Israel och är en del av det nya Jerusalem, Sion. Därför har vi gett vår lokala församling namnet Sionförsamlingen. Vi är en lokal del av Guds folk, den världsvida kyrkan. Den första församlingen som den beskrivs i Apostlagärningar kapitel 2 är vår främsta förebild.

Guds folk utgör ett rike där alla tjänar som kungar och präster.⁹⁵ Därför behövs inte någon medlare eller medel för relationen mellan Gud och människa. Pastorer, äldste eller andra ledare i församlingen har ingen unik roll att representera eller förmedla Kristus. Äldste avskiljs till att leda församlingen genom att tjäna henne. Föreståndare avskiljs till att leda äldstes arbete.

Som en koloni av Guds rike⁹⁶ förenade under samma Herre och med samma hopp, möts vi på söndagar i ”den stora samlingsen”, gudstjänsten,⁹⁷ för att fira Jesu uppståndelse genom att lovsjunga och tillbe Gud i sång, musik och bön, vi ger Gud ära för den Han är och vad Han gör,⁹⁸ genom att lyssna till hans ord,⁹⁹ döpa nya troende, fira Herrens måltid¹⁰⁰ och genom att be för och uppmuntra varandra.¹⁰¹ Vi möts också i ”den lilla samlingsen”, oftast i hemmen, till gemenskap, bön, tillbedjan och undervisning.¹⁰²

Allt vi äger tillhör egentligen Gud. Som en tacksamhetsgåva till Gud förväntas vi ge tillbaka av det vi har att förvalta. Från gamla förbundet tar vi med oss principen att ge en tiondel av det vi får.¹⁰³ I det nya förbundet utmanas vi att gå ännu längre. Guds tanke är att det ska råda jämvikt bland Guds folk. Den som har mycket ska hjälpa den som har lite.

I bön inbjuds vi privat och i grupp att kontinuerligt kommunicera genom Jesus Kristus med vår himmelske Fader, för att uttrycka vår längtan efter att Han ska bli ärad, Hans rike komma och lägga fram våra personliga behov och hela världens nöd. Vi får be om förlåtelse för våra överträdelser.¹⁰⁴ Herrens bön är en förebild för hur vi kan forma våra böner.¹⁰⁵ Vi ber för att Gud lyssnar och svarar.¹⁰⁶

När vi i Herrens måltid, nattvarden, delar bröd och vin är Jesus närvarande genom sin Ande och vi påminns om Guds försoningsverk genom Jesu korsdöd. Som individer och församling bekänner vi oss till Kristus och varandra. Nattvarden styrker även hoppet om hans återkomst¹⁰⁷ då alla troende ska uppstå kroppsligen till evigt liv i en ny himmel och jord vilket kommer firas med Herrens måltid.¹⁰⁸

Bibeln är vår främsta källa till kunskap om Gud, hans Person och vilja uppenbarad i Jesus Kristus och lägger grunden för en äkta gudsrelation. Därför är Guds skrivna ord vår slutgiltiga auktoritet för lära och liv. Bibelns sextiosex böcker tror vi är Guds inspirerade ord som kom till genom ett mirakel då Anden inspirerade de mänskliga författarna.¹⁰⁹ Bibeln är med andra ord precis som Gud vill ha den. Då vi menar att Bibeln är kyrkans grund och kyrkan är Bibelns väktare önskar vi med Andens hjälp tolka och utlägga texterna i deras historiska, litterära och profetiska kontext, utan att lägga till eller dra ifrån,¹¹⁰ så att Gud blir ärad och människor uppbyggda.

Vi är räddade fritt och för intet av Gud, men förväntas synliggöra denna verklighet genom hur vi lever;¹¹¹ vi är frälsta av nåd genom tro till att göra goda gärningar. Vårt huvuduppdrag är att vara tecken, vittne och försmak på Guds kommande rike. Detta gör vi genom att leva ut Guds rikes verklighet i kärleksfulla relationer till alla människor oavsett ålder, kön, social-, ekonomisk- och etnisk bakgrund, sexuell preferens eller religiös och politisk övertygelse och att ansvarfullt vårda hela skapelsen.

Vårt uppdrag är att i ord och handling genom Andens kraft sprida det glada budskapet om vad Gud har gjort genom Jesus Kristus.¹¹² Detta missionsuppdrag sträcker sig ”till jordens yttersta gräns”.¹¹³

Nu väntar vi på Jesu återkomst då Gud kommer etablera sitt rike i fullhet, upprätta sin skapelse¹¹⁴ och döma all ondska för evigt¹¹⁵. Var och en kommer att få stå till svars för allt vi gjort och inte gjort, sagt och inte sagt.¹¹⁶ Den som förlitar sig på Jesu försoningsverk kan tryggt se fram mot denna befrielsens dag eftersom Jesus dog i vårt ställe och tog vår synd

på sig.¹¹⁷ I detta hopp lever vi!

¹ 1 Mos 1:26; Jak 3:9

² Matt 22:37-38

³ 2 Mos 19:5; Luk 4:8; Joh 14:15; 1 Joh 5:3

⁴ 1 Kor 10:31; Rom 11:36; Ps 73:25-28

⁵ 1 Mos 1:26

⁶ 1 Mos 1:31

⁷ Ps 24:1; Heb 1:3

⁸ Ps 93:2; 1 Mos 1:1; Joh 1:1

⁹ Joh 5:26

¹⁰ Apg 17:24-25

¹¹ Jer 23:23-24

¹² Heb 1:3; Ps 75:3; Kol 1:17; Upp 4:11

¹³ Jes 45:18

¹⁴ Kol 1:16-17

¹⁵ Heb 1:14

¹⁶ Jes 45:23; Jak 2:19

¹⁷ Ps 115:3; Dan 4:35

¹⁸ Ps 103:19

¹⁹ 1 Joh 5:19; Rom 8:20-22

²⁰ Ef 2:3; Ef 5:6; Kol 3:6; Rom 1:18

²¹ Joh 3:36

²² Joh 8:34

²³ Kol 1:21; Rom 5:10

²⁴ 1 Mos 3:24

²⁵ Rom 5:12

²⁶ Upp 12:7-9

²⁷ 2 Kor 2:11; 2 Kor 11:3, 14; Ef 6:11-12; 1 Pet 5:8

²⁸ 1 Mos 3:15; 1 Mos 12:3

²⁹ 1 Tim 2:4; 2 Pet 3:9

³⁰ Gal 3:23; Ef 2:12-19

³¹ Rom 8:20-21

³² 1 Mos 9:11

³³ 1 Mos 12:2-3

³⁴ 2 Mos 6:7

³⁵ 2 Sam 7:12-16; Luk 1:32-33

³⁶ 2 Kor 1:20; Kol 1:20; Ef 1:10

³⁷ 2 Kor 5:18-19

³⁸ Joh 1:1; Joh 20:28; Kol 2:9; Tit 2:13; Heb 1:3; 1 Joh 5:20

³⁹ Joh 1:14

⁴⁰ Matt 1:18; Luk 1:26-38; Gal 4:4

⁴¹ Joh 1:18; Joh 14:9

⁴² Luk 22:18-22

⁴³ 2 Kor 5:14; Joh 1:29; Joh 11:50-52

⁴⁴ Matt 26:28; 1 Kor 15:3; Rom 4:25; 2 Kor 5:21; Gal 1:4; Gal 3:13; Ef 1:7; Ef 5:2; Heb 10:11-12; 1 Pet 2:24; 1 Pet 3:18; 1 Joh 2:2; 1 Joh 4:10; Upp 1:5

⁴⁵ Jes 53:4-6; Rom 4:25; Rom 3:19; Kol 2:13-14

⁴⁶ Rom 5:6-8; 1 Tim 2:6; Heb 2:9; Heb 9:14-15; Heb 9:26-28

⁴⁷ Apg 2:24; Joh 16:11; Heb 2:14; Upp 12:9

⁴⁸ 2 Kor 5:17; 1 Kor 15:20

⁴⁹ 1 Kor 2:6; Ef 2:2; Ef 6:12

⁵⁰ Kol 2:15

⁵¹ Ef 2:8-10; Rom 10:9-10

⁵² 1 Tim 2:4; 2 Pet 3:9

- ⁵³ Ef 1:5; 2:19; 1 Joh 3:1; Rom 8:15; Gal 4:6
⁵⁴ 1 Joh 5:11; 5:20
⁵⁵ Helgelse; Gal 5:22-23; Kol 3:10
⁵⁶ Joh 15:5
⁵⁷ Rom 8:35-39
⁵⁸ 2 Kor 5:18; Kol 1:22
⁵⁹ Rom 3:26
⁶⁰ Ef 4:22-24
⁶¹ Gal 5:17; Kol 3:10-11
⁶² Apg 10:42; Apg 17:31
⁶³ Joh 3:18; Mark 16:16; Matt 25:41, 46; Heb 6:2; Rom 6:23
⁶⁴ Ef 1:21
⁶⁵ Gal 1:4
⁶⁶ Joh 17:11, 14
⁶⁷ Kol 1:13
⁶⁸ 1 Kor 15:50
⁶⁹ Ef 2:5
⁷⁰ 1 Thess 5:8-10
⁷¹ Ef 1:7
⁷² Ef 1:14
⁷³ Rom 5:1
⁷⁴ Gal 5:5
⁷⁵ 2 Kor 5:17
⁷⁶ 1 Kor 15:21-23; 2 Kor 5:4
⁷⁷ 2 Kor 5:17
⁷⁸ Rom 8:22
⁷⁹ Matt 28:19; Mark 16:15-16
⁸⁰ Rom 6:3-8
⁸¹ Luk 18:15-17; Matt 19:13-15; Mark 10:13-16
⁸² 1 Kor 6:19; Rom 8:9
⁸³ Joel 2:28-29, Mark 16:17
⁸⁴ Apg 2:4
⁸⁵ 1 Kor 14:1; 1 Kor 14:18
⁸⁶ Gal 3:1-5; John 14:16; 14:26; 15:26; 16:13
⁸⁷ Apg 1:1
⁸⁸ Apg 1:8
⁸⁹ Heb 6:5
⁹⁰ Joel 2:28-29, Mark 16:17, Apg 2:15-18; 4 Mos 11:29
⁹¹ 1 Kor 14:15-17; Ef 5:18-20; Kol 3:16
⁹² Apg 1:8
⁹³ 1Kor 12:11
⁹⁴ Matt 7:22-23
⁹⁵ 2 Mos 19:6; 1 Pet 2:9; Upp 1:6; 5:10; 20:6
⁹⁶ Fil 3:20
⁹⁷ Apg 2:46; Apg 5:42; Heb 10:25; Apg 20:7
⁹⁸ Ps 29:2; 1 Krön 16:29; Upp 4:11
⁹⁹ Apg 2:42; 1 Tim 4:14
¹⁰⁰ Apg 2:42
¹⁰¹ Heb 10:25
¹⁰² Apg 2:46
¹⁰³ Mal 3:10; 1 Mos 14:20; Luk 11:23
¹⁰⁴ Matt 6:9-13
¹⁰⁵ Matt 6:9-13
¹⁰⁶ Matt 7:7; 1 Joh 5:14; Jak 5:16-18
¹⁰⁷ Matt 26:26-29; 1 Kor 10:16-17; 11:23-32
¹⁰⁸ 1 Kor 15; Upp 21:1; 2 Pet 3:13; Jes 66:22; Upp 19:9; Luk 22:18
¹⁰⁹ 2 Tim 3:16-17; 2 Pet 1:20-21;

¹¹⁰ 5 Mos 12:32; Ord 30:5-5; Upp 22:18-19

¹¹¹ Rom 12:1-2; Jak 2:14-26

¹¹² Matt 28:18-20; Mark 16:15-18

¹¹³ Matt 28:18-19, Apg 1:8

¹¹⁴ Upp 21:3-5

¹¹⁵ Upp 20:10

¹¹⁶ 1 Kor 3:10-16, 2 Kor 5:10; Matt 12:36; Rom 14:10-12; Upp 20:12

¹¹⁷ 2 Kor 5:14-21, Kol 2:13-14